

Sygn. akt II K 143/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblńska

w obecności oskarżyciela Prokuratora : Ewy Urman – Brzosko

po rozpoznaniu dnia 22 sierpnia 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

P. G., syna M. i B. z d. B., urodzonego (...) w N.,

skazanego prawomocnie :

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 495/13 z dnia 03 stycznia 2014 roku za czyn z art. 281 k.k. popełniony w dniu 6 marca 2013 r. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 6 marca 2013 roku na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat próby oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody; postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 15 grudnia 2016 r., sygn. akt II Ko 2394/16 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności ;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 325/14 z dnia 27 czerwca 2014 roku za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w okresie od 03 września 2013 r. do dnia 30 października 2013 r. na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody; postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 23 listopada 2016 r. sygn. akt II Ko 2257/16 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie, sygn. akt II K 529/15 z dnia 17 października 2016 r.: za czyn z art. 254 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. popełniony w dniu 16 marca 2015 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10 (dziesięciu) procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, na rzecz Domu Dziecka w C., za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 marca 2015 r. na karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10 (dziesięciu) procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, na rzecz Domu Dziecka w C. , za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 marca 2015 r. na karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10 (dziesięciu) procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, na rzecz Domu Dziecka w C. oraz orzeczono karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10 (dziesięciu) procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, na rzecz Domu Dziecka w C.; postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 26 stycznia 2017 r. w sprawie II Ko 2545/16 zamieniono formę wykonywania kary ograniczenia wolności polegającej na potrąceniu 10 procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym na karę ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie; postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 23 marca 2017 r., sygn. akt II Ko 567/17 zawieszono postępowanie wykonawcze w zakresie wykonania kary 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie.

1. Na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi w pkt. 1 i 2 oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionym w pkt. 3 i wymierza skazanemu P. G. karę łączną 2 (dwóch) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. wyroki podlegające łączeniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;
3. Na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza;
4. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. w zw. z art. 626 § 2 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adw. K. O. kwotę 295,20 zł (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) tytułem nie opłaconej przez skazanego P. G. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego P. G. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 143/17

UZASADNIENIE WYROKU ŁĄCZNEGO

z dnia 22 sierpnia 2017 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

P. G. została skazana następującymi wyrokami Sądów:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie, sygn. akt: II K 495/13 z dnia 03 stycznia 2014 roku za czyn z art. 281 k.k. popełniony w dniu 6 marca 2013 r. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 6 marca 2013 roku na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat próby oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody; postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 15 grudnia 2016 r., sygn. akt II Ko 2394/16 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie, sygn. akt: II K 325/14 z dnia 27 czerwca 2014 roku za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w okresie od 03 września 2013 r. do dnia 30 października 2013 r. na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz orzeczono obowiązek naprawienia szkody; postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 23 listopada 2016 r. sygn. akt II Ko 2257/16 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie, sygn. akt II K 529/15 z dnia 17 października 2016 r.: za czyn z art. 254 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. popełniony w dniu 16 marca 2015 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10 (dziesięciu) procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, na rzecz Domu Dziecka w C., za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 marca 2015 r. na karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10 (dziesięciu) procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, na rzecz Domu Dziecka w C., za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 marca 2015 r. na karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10 (dziesięciu) procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, na rzecz Domu Dziecka w C. oraz orzeczono karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10 (dziesięciu) procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, na rzecz Domu Dziecka w C.; postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 26 stycznia 2017 r. w sprawie II Ko 2545/16 zamieniono formę wykonywania kary ograniczenia wolności polegającej na potrąceniu 10 procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym na karę ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze

20 godzin miesięcznie; postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 23 marca 2017 r., sygn. akt II Ko 567/17 zawieszono postępowanie wykonawcze w zakresie wykonania kary 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : pisma dyrektora AŚ W. B. (k. 2), wniosku skazanego (k. 4), karty karnej (k. 7), opinii o skazanym (k. 13), postanowienia sygn. akt II Ko 567/17 (k. 22), dowodów wpłat (k. 25-30), odpisu postanowienia sygn. akt II Ko 2545/16 (k. 38), wyroku sygn. akt I K 529/15 k. 236-239 akt II K 325/14 , wyroku sygn. akt II K 495/13, wyroku sygn. akt II K 325/14 postanowienia sygn. akt II Ko 2394/16 i postanowienia sygn. akt II Ko 2257/16.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy został sporządzony przez powołane do tego osoby, poszczególne dowody nie były kwestionowane przez strony, zostały sporządzone obiektywnie i bezstronnie. Na podstawie tego materiału dowodowego został ustalony stan faktyczny i okoliczności istotne do stwierdzenia możliwości połączenia wyroków i wymiaru kar łącznych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015 poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W powyższej sprawie wobec faktu iż P. G. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie, sygn. akt II K 529/15 z dnia 17 października 2016 r.: za czyn z art. 254 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. popełniony w dniu 16 marca 2015 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10 (dziesięciu) procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, na rzecz Domu Dziecka w C., za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 marca 2015 r. na karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10 (dziesięciu) procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, na rzecz Domu Dziecka w C. , za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 marca 2015 r. na karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10 (dziesięciu) procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, na rzecz Domu Dziecka w C. oraz orzeczono karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 10 (dziesięciu) procent wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, na rzecz Domu Dziecka w C. , Sąd zastosował przepisy rozdziału IX ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015 poz. 396) zmieniającej nin. ustawę z dniem 01 lipca 2015 r. i ustawą z dnia 11 marca 2016 r. (Dz.U.2016.437) zmieniającej nin. ustawę z dniem 15 kwietnia 2016 r. . Sąd uznał iż te nowe przepisy są względniejsze dla skazanego zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k. .

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z treści art. 85 § 2 k.k. wynika iż podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art. 85 § 1 k.k. . Natomiast z treści art. 85 § 3 k.k. wynika że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Artykuł 85 k.k. określa przesłanki wymiaru kary łącznej w wyroku skazującym. Nastąpi to wówczas, gdy będzie miał miejsce realny zbieg przestępstw, dojdzie do przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej za pozostające w zbiegu przestępstwa w jednym postępowaniu karnym oraz zostaną wymierzone co najmniej dwie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Za tym, że podstawę kary łącznej w dalszym ciągu stanowi wieloczynowy zbieg przestępstw przemawia chociażby treść np. art. 87, 88, 89 § 1i 1a czy 90 § 2 k.k. Przepisy te posługują się bowiem sformułowaniem „zbiegające się przestępstwa”, które oznacza popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw. Zatem podstawa prowadząca do wymiaru kary łącznej może wynikać wyłącznie z popełnienia

przez sprawcę wielu przestępstw stanowiących samoistną podstawę do odpowiedzialności karnej za przestępstwo . Orzeczenie kary łącznej ma charakter obligatoryjny i jest integralną częścią wymiaru kary. Jest orzekana wtedy, gdy zmaterializują się warunki określone w § 1, zaś kary zostaną wymierzone i będą podlegały wykonaniu oraz nie wystąpią okoliczności wynikające z § 3. Nie sposób więc twierdzić, że kara łączna jest orzekana zawsze w sytuacji, gdy temu samemu sprawcy przypisano odpowiedzialność za popełnienie dwóch lub więcej przestępstw i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu .

Przepis art. 85 § 2 k.k. wskazuje, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 komentowanego przepisu. Zatem kara łączna może być orzeczona na podstawie: kar jednostkowych orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa; kary łącznej i kar jednostkowych za pozostające w zbiegu przestępstwa albo kar łącznych orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa. Dodatkowe warunki wynikające z art. 85 § 2 k.k. wskazują, że kara łączna może być zbudowana na podstawie kar wymierzonych oraz podlegających wykonaniu w całości lub w części. Wymierzenie kar podlegających łączeniu może nastąpić w ramach jednego postępowania. Możliwe jest również orzeczenie ich temu samemu sprawcy za dwa lub więcej przestępstw w dwóch różnych postępowaniach, w których rozstrzygnięto o odpowiedzialności karnej sprawcy. W drugim z zarysowanych układów aktualizuje się potrzeba ustalenia, czy orzeczone różnymi wyrokami kary podlegają wykonaniu. Ten warunek ma zatem zastosowanie tylko do trybu orzekania kary łącznej w formie wyroku łącznego (art. 568a § 1 k.p.k.). Odnosi się on zarówno do kar jednostkowych, kary łącznej, kar łączonych oraz środków karnych orzeczonych za pozostające w wieloczynowym zbiegu przestępstwa. Podstawą wymiaru kary łącznej mogą być tylko kary, które zostały orzeczone przez sąd w wyroku skazującym, jako kary za pozostające w realnym zbiegu przestępstwa albo zostały orzeczone jako kara łączna. Warunku kary „wymierzonej” nie spełnia kara zarządza jako kara zastępcza (por. m.in. wyroki SN: z 22 listopada 2005 r., V KK 129/05, LEX nr 164372; z 3 kwietnia 2006 r., V KK 487/05, OSNKW 2006, nr 6, poz. 59) oraz kara zamieniona z pierwotnie orzeczonej kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na podstawie art. 75a § 1 k.k. . Zakończenie wykonania kary należy interpretować zgodnie z przepisami kodeksu karnego i kodeksu karnego wykonawczego, jak ustanie wszelkich konsekwencji związanych z wykonaniem kary. I tak np. w odniesieniu do warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności przepisem rozstrzygający jest art. 82 k.k., który wskazuje koniec okresu 6 miesięcy od upływu okresu próby. Do tego momentu nie można uznać tej kary za wykonaną.

Ustalenie zakresu działania przesłanki negatywnej wymiaru kary łącznej określonej w art. 85 § 3 k.k. wymaga określenia momentu „rozpoczęcia” oraz „zakończenia” wykonywania innej kary podlegającej łączeniu. Niewątpliwe popełnienie kolejnego przestępstwa w tym przedziale czasowym aktualizuje przesłankę określoną w wyżej wskazanym przepisie. Momenty te przedstawiają się różnie dla poszczególnych rodzajów kar (tak Filar Marian (red.), Kodeks karny. Komentarz, wyd. V , Opublikowano: WK 2016) .

Natomiast zgodnie z treścią art. 87 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

W dniu 20 lutego 2017 r. skazany P. G. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego (k. 4) .

Skazany P. G. odbywa lub będzie miał wprowadzone do wykonania kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wskazanymi w opinii o skazanym (k. 13) . Z opinii tej wynika iż skazany P. G. odbywa lub będzie miał wprowadzone do wykonania kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi w pkt. 1 i 2 (k. 13) .

Na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k. , art. 86 § 1 k.k. i art. 87 § 1 k.k. Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi w pkt. 1 i 2 oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionym w pkt. 3 i wymierzył skazanemu P. G. karę łączną 2 (dwóch) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności

Na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. Sąd orzekł iż wyroki podlegające łączeniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu .

Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył .

Skazany P. G. ma 29 lata, kawaler , bezdzietny , nie ma nikogo na utrzymaniu . W warunkach izolacji więziennej zachowuje się dobrze , nie był nagradzany , nie był karany dyscyplinarnie (opinia o skazanym - k. 13) . Jako okoliczności obciążające przemawiające za wymierzeniem kary łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady asperacji kar przemawia niewątpliwie ilość popełnionych przestępstw, dokonanie ich mimo, że skazany był już karana .

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że słuszną, sprawiedliwą i spełniającą swe cele prewencji indywidualnej i generalnej powinna być kara łączna 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w pkt. 1 wyroku .

Wskazać należy, że Sąd orzekł kary łączne pozbawienia wolności w pkt. 1 wyroku na zasadach asperacji biorąc pod uwagę opinię o skazanym (k. 13). Należy wskazać iż z opinii o skazanym wynika iż jego zachowanie w zakładzie karnym jest dobre (k. 13) .

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. w zw. z art. 626 § 2 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adw. K. O. kwotę 295,20 zł (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) tytułem nie opłaconej przez skazanego P. G. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego P. G. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż odbywa on obecnie karę pozbawienia wolności .